

Úspešný šport

Bojové umenie, tvrdý šport, životnú filozofiu, tréning tela i ducha v sebe ukrýva populárne karate, ktoré má u nás množstvo priaznivcov. Reprezentanti patria k najúspešnejším slovenským športovcom. Filozofiu a fungovanie karate na Slovensku nám priblížil MUDr. Ľudovít Divinec, šéftrener TJ BUDO Bratislava, ktorý s Ladislavom Klementisom a ďalšími slovenskými majstrami získavajú skúsenosti v exotической kolíske tohto športu – Okinawe.

■ Aké má dnes karate miesto v slovenskom športe?

Z môjho pohľadu je to v poslednej dobe najúspešnejší slovenský šport. Karatisti získali množstvo medailí z rôznych typov podujatí. Škoda však je, že ministerstvo školstva si ich nevníma a neboli finančne ohodnotení.

■ Čím si tento nezáujem vysvetľujete?

Karate sa u nás venuje okolo 30 tisíc ľudí, no nepatrí k tzv. „základným“ športom, ako sú futbal, hokej a priebežne k nim pribúdne nejaký aktuálne preferovaný šport.

■ Jednou z príčin nepriaznivých podmienok je údajne existencia viacerých federácií...

U nás funguje Slovenská federácia karate (SFK) a Slovenský zväz karate (SZK). Mnohí volajú po zjednotení, ale to by nebolo jednoduché. SZK a jeho satelity sú predstaviteľmi športového karate, naša SFK je viac orientovaná na tradičné Okinawa karate. Sme členmi WKC – Svetovej konfederácie karate. Svetová federácia karate (WKF) napr. na tohtoročných ME v Bratislave nepovolila nastúpiť reprezentantom z Anglicka, Francúzska a severovýchodných krajín, pretože našu organizáciu považuje za „dísidentskú“. Myslím, že k športu takéto základy nepatria. Každá organizácia má právo zorganizovať podujatie na vrcholnej úrovni.

■ Čím je dnes pre mladých nádejných športovcov karate zaujímavé?

Mnohí rodičia vedia, že karate ich deti naučí slušnosti, získajú dobrú kondíciu a „natrénujú“ si aj určitý pohľad na život. Žiaľ, v posledných rokoch je mládež fyzicky neuveriteľne slabá. Niekoľko mesiacov ich musíme pripravovať na to, aby vôbec zvládli tréning.

■ V akom veku k vám budúci karatisti prichádzajú?

Así od 6 rokov. Mladší potrebujú špeciálnu pohybo-

vú prípravu, na ktorú máme málo trénerov aj priestorov. Prenájom telocvične je drahý a finančná podpora zo strany štátu sa spotrebuje na účely reprezentácie. A nemôžeme od rodičov žiadať vysoké poplatky. I keď, paradoxne, v porovnaní s inými športmi je suma, ktorú platia u nás smiešna – okolo 19 korún na hodinu. Ale aj tá sa niektorým zdá vysoká... A stáva sa, že z desiatich adeptov, ktorých si vyberieme vo veku 6 rokov, sa v 14 rokoch karate venuje už iba jeden. Mnohí sa rozhodnú, že namiesto trávenia času v telocvični je predsa len jednoduchšie stráviť ho v spoločnosti play-station.

■ Ako je to vo svete?

Pokles zaznamenávajú všade, zapríčiňuje ho najmä „boom“ iných umení – taekwon-do, wu-shu, kung-fu a pod. Karate je tvrdý šport a vyžaduje tvrdú prípravu. Trvá roky, kým sa človek stane majstrom a nakoniec si aj tak uvedomí, že vlastne nič nevie a začína odznova. Ja takto začínam už 39. rok.

■ Do akého veku sa karatisti svojmu umeniu zvyknú venovať?

Do konca života. Naším vzorom je sensei Kiyuna (10. DAN). S ním som naposledy pred dvoma mesiacmi trénoval na Okinawe. Je to človek neuveriteľnej mysle. Má 76 rokov a postavu tridsiatnika.

■ Na Okinawu cestujete pravidelne...

Okinawa je ozajstnou kolískou karate, ktoré tam nie je o peniazoch, ale o cvičení a dobrej myšli. Tam sa za tréningy platia minimálne sumy, materiálne „radosť“ nie sú dôležité.

■ Čo vás najviac zaujalo na okinawskej filozofii?

Panuje tam úcta k rodičom, deťom a k ženám. A nikto sa nikam neponáhla. Berú život taký, aký je, vnímajú ho pozitívne. Na rozdiel od nás. My svet vnímame najmä materiálne. Aj keď si mnohé veci uvedomujeme, poukazujeme na zničenosť, „chorú“ prírodu, na to, že máme chorú aj dušu, stále zabúdame.

■ Vy však nad chorobami rozmyšľate každý deň, keďže pracujete ako lekár. Otvplyvňujú sa navzájom vaše karatistické a medicínske aktivity?

Určite. Vďaka dobrej kondícii toho aj v práci zvládnem dosť a dokážem sa „odvážnejšie“ postaviť k medicínskym aj karatistickým problémom. A aj skupiny karatistov na Okinawe majú medzi sebou lekárov, s ktorými konzultujú, či cvičenie nie je zdraviu škodlivé.

■ Hovorí sa, že karate je predovšetkým životný štýl.

Karate je cvičenie duše a tela aj tvrdý sebaobrány šport, vďaka ktorému človek získava skvelú kondíciu a fyzickú zdatnosť. To býva aj dôvod, kvôli ktorému sa ľudia karate začínajú venovať. Do filozofickej podstaty začínajú vnikať až po čase. Keď som v 14 rokoch začínal, aj môj dôvod bol jednoduchý – chcel som byť najkrajší a najsilnejší na ulici.

■ Čo sa vám dnes zdá na filozofii karate najzaujímavejšie?

Úcta k človeku. Človek si musí vážiť predovšetkým sám seba, aby si mohol vážiť druhých.

Zuzana Zajacová